

Tranzice Ústavního soudu

---

 radiouniversum.cz/ivan-hoffman-tranzice-ustavniho-soudu

Ivan Hoffman

Text 20.5.2024 5 min Přehrát

#Politika

Právníci tvrdí, že Ústavní soud přijal přelomový rozsudek, respektive že se dopustil přelomového rozsudku, když z občanského zákoníku odstranil větu, že „změna pohlaví člověka nastává chirurgickým zákrokem při současném znemožnění reprodukční funkce a přeměně pohlavních orgánů“. Parlament České republiky dostal od Ústavního soudu domácí úkol vypracovat do roka zákon, který by dbal důstojnosti lidí, kteří se cítí být uvězněni v nesprávném těle.

Přelomová není pouze vstřícnost ústavních soudců k minoritě trans lidí, kteří se dožadují práva měnit si úředně svůj gender v dokladech bez toho, že by se museli chirurgicky předělávat, respektive mrzačit. Přelomové je i to, že když stejný problém řešil Ústavní soud před lety v jiném složení, dospěl k opačnému výsledku. Jinak řečeno, zjišťujeme, že výklad ústavy je odvislý od toho, kdo ústavu vykládá. Interpretace ústavy může být zapškle konzervativní, ale také neomarxisticky progresivní. Důležitější, než co je v ústavě psáno, je její výklad.

Polemizovat s juristy je marnost nad marnost. Právníci jsou mistry v kroucení, zakrucování či překrucování, což je symbolicky vyjádřeno paragrafem. Cokoli lze vysvětlit zcela protichůdnými způsoby. Proto je důležité evidovat, kdo ústavní soudce jmenuje, čili ke komu jsou loajální, komu slouží. V současném složení Ústavní soud rozhoduje ku prospěchu vlády a ke škodě opozice. Kdo si vsadí, že Ústavní soud podpoří pětikoalici v prosazení kontroverzní korespondenční volby, umožňující volební manipulaci, určitě neprohraje.

Pro přání svého klienta ústavní soudci nepochybně najdou v ústavě oporu. Co to ale udělá s jejich prestiží? Když ohýbání paragrafů ignoruje zdravý rozum a občan je svědkem krkolomné obhajoby nesmyslů, stává se z arbitra ústavnosti parta přeplacených politických aktivistů, kteří jsou společnosti zbytečnou přítěží. A to, že Ústavní soud podpořil důstojnou tranzici genderových nešťastníků, ještě neznamena, že je Ústavní soud sám schopen důstojné tranzice, dostane-li se k moci opozice.

Z historie ústavního soudu víme, že za první republiky šlo o instituci nevýznamnou. Existoval od roku 1921, ale nebyl zaveden institut ústavní stížnosti. Po uplynutí prvního desetiletého funkčního období nedošlo sedm let k jeho znovuoobnovení. To se stalo až v roce 1938. V období druhé světové války zanikl a po válce nikomu nechyběl. V poválečné ústavě Československé republiky nebyl Ústavní soud zřízen s odůvodněním, že nejvyšším orgánem ve státě je Národní shromáždění, a proto jsou odstraněny všechny zvláštní orgány, které byly více méně byrokratické povahy a které fakticky stály nad Národním shromážděním. Věřilo se, že parlament, prezident a vláda mají spolupracovat jako orgány jednotné lidové moci, nikoli pracovat proti sobě jako představitelé nějakých zvláštních mocí.

S Ústavním soudem se nepočítalo ani v ústavě z roku 1960. Zákonodárci si na něj vzpomněli až v roce 1969, v Ústavním zákoně o československé federaci, ale i toto ustanovení bylo pouze formální a nikdy nebylo naplněno.

Nynější Ústavní soud fungující od roku 1993 má tedy historicky vzato titěrnou tradici a je na nejlepší cestě k tomu přidat i titěrnou prestiž. Lze si dobře představit, že v budoucnu parlament shledá tuto instituci jako nadbytečnou, anebo dokonce škodlivou, neboť bez politického mandátu svévolně úkoluje parlament zvolený občany. To, co nyní předvádějí ústavní soudci, nepůsobí jako ochrana ústavnosti. Spíše to připomíná kapry, co si vypouštějí rybník.

Všechny příspěvky s Ivan Hoffman

Diskuze:

Napsat komentář

E-mailová adresa nebude publikována.